

Men jeg synes sådan set, at det er vigtigt, at man allerede nu i debatten og også i forhold til den videre debat, som vi skal have i udvalget og i Folketinget, ved, hvor Socialdemokratiet egentlig står i forhold til det, fordi den undersøgelse, som fru Lissa Mathiasen selv henviste til, psykiatrilovsundersøgelsen, jo netop understreger, at der er en klar sammenhæng imellem brugen af tvang inden for det her område, brugen af tvang og fiksering og medicinering, og så de tilstedeværende ressourcer.

Derfor er det et meget, meget vigtigt spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan sige, at lige så vel som vi var i 1989, da loven sidst blev til, var meget optaget af at få lagt det over, således at det var god sygehusstandard, vi talte om, og ikke god psykiatrisk standard, så var det netop, fordi vi ønskede at skabe nogle rammer, som det dermed blev tilkendegivet fra vores side skulle være bedre end det, vi havde set tidligere på de her sengeafsnit.

Derfor gjorde jeg det også i mit første indlæg klart, at for os er det meget væsentligt, at det, der fra regeringens side er spillet ud med, at man vil foretage forhandlinger i samarbejde med sygehusmyndighederne, og hvor der allerede er sat penge af, at disse forhandlinger nu også bliver gennemført, således at vi får sikret, at vi får nogle bedre forhold. Det er, netop som hr. Bruno Jerup siger, klart bevist, at der er en meget stor sammenhæng mellem brugen af tvang, beklageligvis, og så det, at der er nogle ordentlige rammer. Og derfor – jeg sagde det i mit første indlæg, og jeg er egentlig meget glad for at få mulighed for at gentage det – er det for os afgørende, at de forhandlinger, der lægges op til fra regeringens side på dette område, med de økonomiske rammer, der også er lagt til det, også bliver gennemført. Det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Vi kan jo lige så godt tage diskussionen med det samme. Og så vil jeg gerne bede Socialdemokratiets ordfører bekræfte, at der mellem CD og de to andre regeringspartier er en aftale fra december om, at i loven skal kravene til den gode danske sygehusstandard præciseres. Det var en aftale, vi indgik både mellem den daværende sundhedsminister, den daværende justitsminister og mig. Det var en forudsætning for, at vi

sagde ja til regeringen til, at dette lovforslag overhovedet blev fremsat. Vi gjorde det så af lovtekniske grunde for at få det hurtigt i gang, men der er faktisk et arbejde i gang for at få præciseret kravene.

For det er rigtigt, det er jeg enig med den socialdemokratiske ordfører i, at det er udmærket med pengene – det tror jeg vi hurtigt kan blive enige om – om man kan lokke amterne. Men igen, der skal nok også præciseres, hvad der menes med disse ord.

Jeg vil bare gerne fra debattens start have en bekræftelse på, at den aftale foreligger, for at vi ikke skal gå skævt af hinanden – ikke os, men at andre i debatten ikke skal gå skævt af den.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan forstå, at der har været personlige drøftelser mellem min forgænger som justitsminister og hr. Peter Duetoft om hele sikringen af, at vi på vores psykiatriske sygehuse har forhold, der også gør, om man så må sige, opholdet tåleligt og bidrager til en behandling af de mennesker, som for en kortere periode og måske også for en længere har haft brug for det tilbud fra samfundets side, at man kan komme under behandling på et psykiatrisk sygehus.

Der er det jo helt klart fra regeringens side – sådan var det for en måned siden, og sådan er det nu – at regeringen vil have, at vi får bedre forhold for patienterne. Derfor har vi afsat 400 mio. kr. i den finanslov, som nu er vedtaget, til over de næste tre år til at sikre bygningsmæssige, materielle forhold for patienterne på vores psykiatriske sygehuse.

Vi ved jo alle sammen, hvordan regelgrundlaget er, hvordan forholdet er mellem staten og amterne, som jo er dem, der har ejerskabet, også af vore psykiatriske sygehuse. Hvis vi starter med, som også hr. Peter Duetoft antydede, at opregne en lang række materielle patientrettigheder ved lovgivning, så vil der ikke gå mange sekunder, før der vil stå en vis formand for Amtsrådsforeningen og sige DUT til finansministeren og sige: Hvis du kommer her og siger, at vi skal have nogle materielle patientrettigheder ind i loven, så må det betales 100 pct. fra statskassens side.

Det, der har været regeringens målsætning, er ved det at have de 400 mio. kr. ekstra, som er hos sundhedsministeren over de næste tre år, at finde en aftale, der gør det muligt at medfinansiere fra statens side i forholdet 60 pct. til amterne og 40 pct. til staten, for det her er jo en opgave, som amterne skal bidrage til at løfte.